

ծէ ի փետակն՝ սապէս եւ ուսումնասէ-
րն քաղէ յիւրաքանչիւր յիրաց որք
են օգուտ վարուց:

Պարտիմք նմանիլ մեղուաց՝ որք թա-
փառին՝ եւ զծաղկունս յարմարս վասն
գործելոյ զմեղր քաղեն:

Առ Հիպանեայ գետով՝ որ ի կողմանց
եւրոպիոյ ի ծով անդր հոսի ասէ Արիս-
տոտէլ՝ թէ ովանք ի գաղանաց՝ որք
անդ ծնանին՝ մի օր վարեն զկեանս:

Որքան թռչունք թռչին՝ որքան ձը-
կունք լողան՝ որքան գաղանն փախու-
ցանէ՝ են կերակուր կոկորդի մերոյ:

Մեք կերակրիմք ցամաքային՝ ջրա-
յին եւ օդային անասնովք:

(Ի յեռ-էջն)

ԳԷՈՐԳԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ՃԵՄԱՐԱՆ
ՈՐ Ի ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՆ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ.

Ի բարձրագէտ գաղաթան
Պաշտելի լերին Մասեաց,
Ահա թուուցեալ սըլանտն
Ողտճեմ՝ դասք աղանեաց,
Բերկրապատար խնդ. ի սիրտ
Յնծան անդ. Հայաստանեայց,
Քանդի ձօնեն քեզ ընծայ
Զծաղկեալ շիւղս ձիթենեաց:
Վեհ գաղաթ Արարատայ, —
Որ առաջին հանգրուան
Եղեր ի մէջ աշխարհի
Ընկալեալ Նոյեան տապան,
Որով զերձաւ արդարն Նոյ
Երկրորդ մեծ հայրն մարդկութեանս —
Քեւ մինչ ցարդ եւ յաւիտեան
Պանծայ Մայր մեր Հայաստան,
Երկիրն որ կայ շուրջ ըզքեւ
Անուանեալ Արարատեան,
Ի նմա երբեմն աշակերտք
Սահակեան եւ Մեօրօպեան,
Էին անխնջ ժիր մըշակք
Շքեղ լեզուին Հայկական.

Աւր ճոխ արդեանց փառաւոր
Բաղում եղեն գրաւական,
Որք յոգնաջան վաստակօր
Մեր համայն արդ. Հայկաղանց
Զարդարեցին գիտութեամբք
Ի տես աղբաց եւ աղանց,
Տուեալ էր Հոգւոյն Որոյ
Նոցա շնորհս ի բարձանց,
Որոց երկանց եւ մատեանս
Ընկալաք թանկագին դանձ,
Եւ ուր նոքայն ճգնէին
Ի բուն վայրն մեր ծննդեան,
Շքեղարուեստ հոյակապ
Տեսանի արդ. Ճեմարան,
Ուստի յուսամք վայելել
Փրկաւետ գանձս գիտութեան,
Անձանձրոյթ աշխատութեամբ
Հայրապետի Հայկական,
Փութացարմը ժամանել,
Երիտասարդք Հայկածին,
Ի Մայր քաղաքն Հայրենեաց,
Յորում էջ Խնքն Միածին.
Քանդի սրտդամ միութեան
Ի հայրենի մեր գաւառ,
Առեալ բերէ ի վերուստ
Հայոց հրեշտակն լուսաղարդ:
Հրաւէր կարգայ առ Աղբ մեր
Որք ի կողմանս աշխարհի,
Թէ յերկնային Արարչէ
Զեզ արդ նոր ձիրք պարգեւի.
Զիրք նոր է քեզ Աղբ Հայոց,
Արարատեան կրթութիւն,
Որոյ խաղցրիկ ճաշակաւ
Վայելեացես բարութիւն:

ԳԳԻՐ ՆԱԽՈՒՄ ԶԱՐԱՐԱՆՅՈՒ

Ի ԴԱՆԷ:

ԱՌ ԳՈՂԹԱՆ ՔՆԱՐ.

Բաղմաղարեան խոր քննով,
Խնչն ես քնած Գողթան քնար.
Քո լարերիդ մըրժումջը,
Է՞ր չի հնչում անդադար,
Քո քաջ որդւոց վեհ գործեր,
Գաղարել ես դու երգեւ,
Թմրութիւնը տիրել է,
Եւ լարերդ կաշկանդել:

Ա՛խ, հար է այն ժամանակ,
Երբ գու ազատ հընչէիր,
Եւ քո որդւոց լաւ գործքեր
Համարձակ երգում էիր:

Մթթէ պիտի այգւսէս վազ
Չբաւէիր քո կեանքից
Եւ սուգ թափի՞՞ծ՝ ո՛հ աւանդ,
Խոր պատէին համայնից:

Կենդանութիւն եւ նոր կեանք
Չարթիր քննար, ծն երգէ:
Տո՛ւր կարօտից ըսփոփանք,
Միտ համայնից նոր աղգէ:

Եւ այս սրբաթի պաշտելի
Թո՛ղ լինին քեզ անդադար,
Հընչէ նոր կեանք ի դեղդեղ
Թո՛ղ պարծի Հայն դարէ դար:

Ն. ԿԱՐԱՊԵՏՆԱՆԾ:

ՊԵՆԴԻՍԻ ՅԵՐՄԵՅԻՐԱՆԷՆ:

ՄԵՐ ՈՒՍԱՆՈՂՆԵՐԸ

ԿԱՄ

ՄԵՐ ՊԱՐՏԳԸ ԱՌՏԷՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԵՒ ԱՌՏՐԵՆԻՍ:

Մշակի անցեալ համարներէն մէկուն մէջ՝ անոր
նշանակիցներէն մէկը, հայրենասիրական զգացմամբ
բաւական ուղիղ հայեացք ձգած էր մեր ներկայ ու-
սանող երիտասարդութեան վերայ ի Ռուսաստան եւ
արտասահմանի մէջ, եւ եթէ չեմ սխալուիր՝ ամենց
թիւր մինչեւ 530-ի հասած կհամարէր:

Այս թիւը արդարեւ բաւական մեծ է համեմատե-
լով մեր ազգի սակաւութեան հետ, եւ շատ միմա-
րական երեւոյթ իրել է ընդհանուր ազգի ուսումնա-
սիրութեան արդար ապացոյց, որ հայրենասէր անձանց
սրտերը իրաւամբ կարող է լեցընել ոսկեփետուր
յոյսերով մեր ազգի ապագայ ուսումնական եւ բա-
րոյական երջանկութեան նկատմամբ, եթէ այդ 530
հոգիէն դէ՞մ յիսունը ունենան մեր թարգմանչաց դա-
րուն ի Յունաստան, ի Բիւզանդիա եւ յԱղբրասանդրիա
յուզարկուած վաթսուն աշակերտաց ազգային եռան-
դըն ու աշխոյժը:

Իսկ թէ որն է մեր բարոյական երջանկութիւնը
յապագային՝ կշանամ այս տեղ բացատրել առանց յա-
փշտակուելու տղայական ցնորքներով եւ երազայոյս
կարծիքներով, որոնցմով յանխորհրդոյ ըմբռնուած
քանի մի վառվռուն անձինք յանցելումն՝ մեր ազգոյ-
ին պատուոյ եւ իրաւանց առջեւ անփոխարինելի վը-
նասներ զիջեցին կուտակեցին:

Եւ նախ լաւ պէտք է ի միտ առնուլ, որ լուսա-
ւորութեան պաշտպան տէրութիւն մի միանգամայն
պաշտպան լինել հարկադրուած է մտաց եւ կար-
ծեաց ազատութեան, հաւաստի գիտնալով, որ հաս-
տատուն ու բարձր ուսումը թէ՛ ակրող ազգի երիտա-
սարդութեան եւ թէ՛ ստորադրեալ ազգաց անհատնե-
րուն իւրեանց առ ազգն եւ առ տէրութիւնն ունեցած
պարտքերը զգացուցանելով՝ անոնց սրտերուն մէջ
կսեմանէ միանգամայն իրենց իրական օգտից զգա-
ցումը եւ թիւր ուղղութեան ծանօթութիւնը, որոյ
դէմ մեղանչելով է որ իւրաքանչիւր ազգաց ԲԷ՛՛-
--- անհատները տաք գլուխ ու սանձարժակ ազա-
տամտութեամբ յաւէտ վնասաբեր եղած են ընդհանուր
ազգային ներդաշնակութեան:

Այս այսպէս լինելով՝ ի քնին առնումք մեր ազգի
ներկայ դրութիւնը ուրիշ տէրութեանց մէջ, եւ
տեսնեմք՝ թէ մեր ուսումնաւարտ երիտասարդութիւնը
իրենց երկրորդ հայրենեաց մէջ ինչպէս ի բարին եւ
յօդատական պիտի զործադրեն իրենց նոր եւ թարմ
զարափարները:

Այժմեան ուսումնաւարտ, այս ինքն բարձրագոյն
ուսումնարաններէ եւ մասնագիտական դպրոցներէ
եկնող աշակերտները առհասարակ բժիշկ, փաստաբան
կամ երկրաչափ լինելով, թէ՛ Օսմանեան տէրութեան
մէջ եւ թէ՛ ի Ռուսաստան այդ կոչմանց վերաբերեալ
բաւական բարձր դիրք ունեցող պաշտօնները վարե-
լով՝ նիւթապէս շատ լաւ ապահովուած են, եւ կրնամք
ասել, որ տիրող ազգի երիտասարդութեան շատ ա-
ւելի ջերմեռանդութեամբ եւ բարեխղճաբար կկատա-
րեն իրենց պաշտօնական ընթացքը: Մեր ազգի այս
հաւատարիմ հպատակութեան վերայ, այս ագնիւ եւ
զեղեցիկ յատկութեան վերայ չեմք կարծեր որ տէ-
րութիւն մի արատ զտնել կարողանայ. իսկ գովարա-
նութեան վկայութիւնները այլ եւ այլ տէրութեանց
հին եւ նոր ժամանակներ՝ կրնան երաշխաւոր լինել
մեր խօսքին ճշմարտութեանը: